ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
11 Δεκεμβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 192/84,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ξ. Γιαταγάνα, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον Λ. Στεφάνου, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της, 117, Val-Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραχωρώντας ευνοϊκότερους όρους δανειοδοτήσεως για αγορά εγχωρίων γεωργικών μηχανών έναντι ομοειδών, εισαγομένων από κράτη μέλη της Κοινότητας, παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 35 της Πράξης Προσχωρήσεως, παραλείποντας δε να απαντήσει στις επανειλημμένες αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών ως προς τα μηχανήματα στα οποία αναφέρεται η πιο πάνω διάκριση ως προς τη μεταχείριση, η Ελληνική Δημοκρατία παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, U. Everling και K. Bahlmann, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, O. Due, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Οκτωβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Ιουλίου 1984, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή, με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραχωρώντας ευνοϊκότερους όρους δανειοδοτήσεως για την αγορά εγχωρίων γεωργικών μηχανών έναντι ομοειδών, εισαγομένων από κράτη μέλη της Κοινότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 35 της Πράξης Προσχωρήσεως, παραλείποντας δε να απαντήσει στις επανειλημμένες αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών ως προς τα μηχανήματα στα οποία αναφέρεται η πιο πάνω διάκριση ως προς τη μεταχείριση, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΟΚ.

2 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, στις 18 Σεπτεμβρίου 1970, η τέως Επιτροπή Συντονισμού Οικονομικής Πολιτικής (ΕΣΟΠ) της Ελληνικής Δημοκρατίας εξέδωσε την απόφαση 749, με την οποία, μεταξύ άλλων, επέβαλλε στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος, κύριο δανειοδοτικό φορέα για το γεωργικό τομέα, να χρηματοδοτεί την αγορά εισαγομένων γεωργικών μηχανημάτων μόνο επί τη προσκομίσει βεβαιώσεως του Υπουργείου Βιομηχανίας, που να πιστοποιεί επισήμως τη μη ύπαρξη εγχώριας κατασκευής μηχανημάτων του ίδιου τύπου.

3 Με το από 22 Σεπτεμβρίου 1981 έγγραφό της, η Νομισματική Επιτροπή της Ελληνικής Δημοκρατίας κοινοποίησε σε όλες τις τράπεζες απόσπασμα των πρακτικών της συνεδριάσεώς της της 20ής Αυγούστου 1981, κατά τα οποία η εν λόγω επιτροπή είχε αποφασίσει ότι « καταργούνται, από της κοινοποιήσεως της παρούσης, άπασαι αι σχε-

τικαί με την ενίσχυσιν της εγχωρίου παραγωγής γεωργικών μηχανημάτων αποφάσεις της τέως Επιτροπής Συντονισμού Οικονομικής Πολιτικής (ΕΣΟΠ) » και ότι « παρέχεται η ευχέρεια χρηματοδοτήσεως υπό της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος, εντός των υπό των εν ισχύϊ διατάξεων προβλεπομένων ανωτάτων ορίων, των αγροτών και των συνεταιριστικών των οργανώσεων, διά την προμήθειαν, τοις μετρητοίς, γεωργικών μηχανημάτων, τόσον εγχωρίου κατασκευής όσον και προελεύσεως χωρών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος ». Στη συνέχεια δε αναφέρεται ότι η εν λόγω απόφαση « δέον όπως δημοσιευθεί εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ». Με την απόφασή της 1748 της 24ης Σεπτεμβρίου 1981, η Οικονομική Επιτροπή της Ελληνικής Δημοκρατίας « εγκρίνει την κατάργηση της υπ' αριθ. 749/18.9.70 αποφάσεως της ΕΣΟΠ ».

4 Η Επιτροπή δηλώνει ότι, ήδη από τους πρώτους μήνες μετά την προσχώρηση της Ελλάδας την 1η Ιανουαρίου 1981 και καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 1981 και 1982, έλαβε καταγγελίες για τη διάκριση που εφαρμοζόταν στη μεταχείριση των κοινοτικής καταγωγής γεωργικών μηχανών που εισάγονταν στην Ελλάδα. Η Επιτροπή δεν αποσαφήνισε το περιεχόμενο των καταγγελιών αυτών, παρά ανέφερε μόνο ότι η διάκριση ως προς τη μεταχείριση προέκυπτε « από πλέγμα διοικητικών διατάξεων, οι οποίες απορρέουν από την απόφαση 749/70 ».

5 Κατόπιν των καταγγελιών αυτών, η Επιτροπή ζήτησε από την ελληνική κυβέρνηση να της κοινοποιήσει « τα κείμενα των πράξεων που ισχύουν επί χορηγήσεως δανείου για την αγορά γεωργικών μηχανών καθώς και τα μέτρα που έχει λάβει για την εφαρμογή των πράξεων αυτών ». Μολονότι κανένα σχετικό κείμενο δεν διαβιβάστηκε από την αρμόδια κυβέρνηση, περιήλθε στην κατοχή της Επιτροπής η εγκύκλιος 96 της 6ης Μαΐου 1982 της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος, με την οποία η εν λόγω τράπεζα διένειμε στις αρμόδιες υπηρεσίες της το έγγραφο Φ 5.3/42 του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας, της 31ης Μαρτίου 1982. Με το έγγραφο αυτό, το Υπουργείο παρακαλεί την Τράπεζα, « για όσο χρονικό διάστημα θα συνεχιστεί η εφαρμογή της αποφάσεως 749/70 της τ. ΕΣΟΠ, ... όπως οι υπηρεσίες σας για τη δανειοδότηση της αγοράς των... φυγοκεντρικών διαχωριστήρων και decanters (για τον εξοπλισμό ελαιουργείων) ζητούν την προσκόμιση, από τους ενδιαφερομένους, βεβαιώσεως της υπηρεσίας μας, περί μη κατασκευής των εν λόγω μηχανημάτων από την εγχώρια βιομηχανία ». Με την εγκύκλιό της, η Τράπεζα ζητεί από τις υπηρεσίες της να ενεργήσουν τα δέοντα για την εφαρμογή του εγγράφου αυτού « σε συνδυασμό με τις οδηγίες που σας έχουν δοθεί για την προτίμηση προϊόντων εγχώριας κατασκευής ».

6 Μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, το αρμόδιο Υπουργείο ανακάλεσε το έγγραφο Φ 5.3/42 με έγγραφο που απηύθυνε προς την Τράπεζα στις 23 Σεπτεμβρίου 1984, η δε Τράπεζα, με την εγκύκλιό της 238 της 24ης Σεπτεμβρίου 1984, κατήργησε την εγκύκλιό της 96/82 διευκρινίζοντας ότι « επομένως οι υπηρεσίες σας δεν θα ζητούν την προσκόμιση, από τους ενδιαφερομένους, βεβαίωσης περί μη κατασκευής των... ελαιουργικών μηχανημάτων από την εγχώρια βιομηχανία ».

7 Με το από 13 Σεπτεμβρίου 1983 έγγραφό της, η Επιτροπή όχλησε την Ελληνική Δημοκρατία προκειμένου να καταθέσει, εντός προθεσμίας ενός μηνός, τις παρατηρήσεις της επί των μέτρων που περιγράφονται πιο πάνω, τα οποία θεώρησε αντίθετα προς τα άρθρα 30 και επόμενα της Συνθήκης, καθώς και επί της παραλείψεώς της να παράσχει στην Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που της ήταν αναγκαία για να διαμορφώσει άποψη επί της υποθέσεως, παραλείψεως, την οποία η Επιτροπή έκρινε αντίθετη προς το άρθρο 5 της Συνθήκης. Δεδομένου ότι οι ελληνικές αρχές δεν έδωσαν συνέχεια στην όχληση της Επιτροπής, αυτή διατύπωσε, στις 16 Μαρτίου 1984, αιτιολογημένη γνώμη, βάσει του άρθρου 169, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης, τάσσοντας στην ελληνική κυβέρνηση προθεσμία ενός μηνός για να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή.

8 Με το από 2 Ιουλίου 1984 έγγραφό της, η ελληνική κυβέρνηση απάντησε ότι η απόφαση 749/70 είχε καταργηθεί τον Αύγουστο 1981, ως αντίθετη προς τα άρθρα 30 και επόμενα της Συνθήκης, ότι, από της καταργήσεως αυτής, καμία νέα νομοθετική πράξη δεν είχε θεσπιστεί και ότι τα μεταγενέστερα έγγραφα, στα οποία αναφέρθηκε η Επιτροπή, ήταν, επομένως, ανίσχυρα και παρέμεναν ανεφάρμοστα. Η Επιτροπή, μη ικανοποιηθείσα από την απάντηση αυτή, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

9 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τόσο το έγγραφο Φ 5.3/42 του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας, της 31ης Μαρτίου 1982, όσο και η εγκύκλιος 96/82 της Αγροτικής Τράπεζας στοιχειοθετούν την ύπαρξη πρακτικής που συνιστά διάκριση εις βάρος των εισαγομένων ελαιουργικών μηχανημάτων.

10 Η πρακτική αυτή δεν συμβιβάζεται προς το άρθρο 30 της Συνθήκης, το οποίο απαγορεύει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν ποσοτικούς περιορισμούς και μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Δυνάμει του άρθρου 35 της Πράξης Προσχωρήσεως, η απαγόρευση αυτή ισχύει και για την Ελλάδα από την ημέρα της προσχωρήσεως, την 1η Ιανουαρίου 1981. Τα επίδικα μέτρα ευνοούν τη διάθεση των μηχανημάτων που κατασκευάζονται στην Ελλάδα, εις βάρος των εισαγομένων μηχανη-

μάτων, εφόσον οι αγοραστές, αν δεν αναγκάζονται, τουλάχιστον παρακινούνται να επιλέξουν ένα μηχάνημα ελληνικής κατασκευής προκειμένου να λάβουν δάνειο από την Αγροτική Τράπεζα, η οποία αποτελεί τον κύριο δανειοδοτικό φορέα στον τομέα αυτό.

11 Κατά την Επιτροπή, τόσο τα έγγραφα που αυτή προσκομίζει όσο και οι καταγγελίες που έχει λάβει αποδεικνύουν ότι η πρακτική της δυσμενούς διακρίσεως δεν έπαυσε με την κατάργηση της απόφασης 749/70 στις 20 Αυγούστου 1981. Το υπουργικό έγγραφο Φ 5.3/42 της 31ης Μαρτίου 1982 και η συναφής προς αυτό εγκύκλιος 96/82 της Αγροτικής Τράπεζας αποτελούν παραδείγματα απλώς μιας γενικής πολιτικής που εφαρμόζεται σε όλα τα είδη γεωργικών μηχανημάτων και που εξακολουθεί να ισχύει και μετά την τυπική ανάκληση των τελευταίων αυτών πράξεων.

12 Η Επιτροπή παραδέχεται ότι, ως προς άλλες κατηγορίες μηχανημάτων εκτός από τα ελαιουργικά, δεν είναι σε θέση να παράσχει ειδικότερα στοιχεία. Το γεγονός αυτό όμως οφείλεται στην παράλειψη της ελληνικής κυβέρνησης να παράσχει τα κείμενα που αναφέρονται στις άλλες αυτές κατηγορίες μηχανημάτων, παράλειψη που συνιστά παράβαση του καθήκοντος συνεργασίας που απορρέει από το άρθρο 5 της Συνθήκης.

13 Η ελληνική κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι η διοικητική πρακτική, που παρέχει όρους δανειοδοτήσεως για την αγορά εγχωρίων γεωργικών μηχανών εις βάρος μηχανών της ίδιας φύσεως που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, συνιστά μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών. Αποκρούει, ωστόσο, ρητά τον ισχυρισμό ότι η πρακτική αυτή εξακολούθησε να υφίσταται μετά την κατάργηση της παλαιότερης απόφασης 749/70 από τις δύο αποφάσεις που εκδόθηκαν στις 20 Αυγούστου και στις 24 Σεπτεμβρίου 1981 από τη Νομισματική Επιτροπή και την Οικονομική Επιτροπή, αντιστοίχως.

14 Το υπουργικό έγγραφο Φ 5.3/42 της 31ης Μαρτίου 1982 δεν είχε νομικό έρεισμα και, κατά συνέπεια, ήταν ανίσχυρο. Ουδέποτε εφαρμόστηκε και μάλιστα ανακλήθηκε κατ' αίτηση της Επιτροπής, μολονότι η ανάκλησή του δεν ήταν αναγκαία από νομικής απόψεως.

15 Η ελληνική κυβέρνηση προβάλλει, τέλος, τον ισχυρισμό ότι, ήδη από της ενάρξεως της έρευνας της Επιτροπής, δεν υπήρχαν πλέον κανόνες, νομοθετικού ή άλλου περιεχομένου, που να θέτουν ευνοϊκότερους όρους δανειοδοτήσεως για την αγορά ελληνικών γεωργικών μηχανών από ό,τι για την αγορά μηχανών της ίδιας φύσεως, εισαγομένων

από άλλα κράτη μέλη. Γι' αυτό το λόγο δεν μπόρεσε να δώσει το κείμενο παρομοίων κανόνων στην Επιτροπή. Δεν υπήρξε, επομένως, παράβαση του άρθρου 5 της Συνθήκης.

16 Πρέπει, καταρχάς, να παρατηρηθεί ότι η απόφαση 749/70, της 18ης Σεπτεμβρίου 1970, της Επιτροπής Συντονισμού Οικονομικής Πολιτικής (ΕΣΟΠ) ήταν εν ισχύι κατά το χρόνο της προσχώρησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και ότι έθετε όρους δανειοδοτήσεως ευνοϊκότερους για την αγορά εγχωρίων γεωργικών μηχανημάτων από ό,τι για την αγορά μηχανημάτων εισαγομένων από άλλα κράτη μέλη. Όπως ρητά αναγνώρισε η ελληνική κυβέρνηση, οι κανόνες αυτοί συνιστούν μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς, εφόσον παροτρύνουν τον αγοραστή να επιλέξει μηχανήματα εγχώριας παραγωγής. Εμπίπτουν, επομένως, στην απαγόρευση του άρθρου 30 της Συνθήκης, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 35 της Πράξης Προσχωρήσεως, ήταν εφαρμοστέα στην Ελληνική Δημοκρατία από της προσχωρήσεώς της. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η εν λόγω απόφαση δεν καταργήθηκε παρά όταν η απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 1981, που εγκρίθηκε από την Οικονομική Επιτροπή στις 24 Σεπτεμβρίου 1981, τέθηκε σε ισχύ με τη δημοσίευσή της στην ελληνική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ωστόσο, το χρονικό αυτό σημείο τοποθετείται, εν πάση περιπτώσει, πριν από τη λήξη της προθεσμίας που έταξε η Επιτροπή με την αιτιολογημένη γνώμη της. Ως εκ τούτου, η διατήρηση εν ισχύι της απόφασης 749/70 μετά την προσχώρηση δεν εμπίπτει στην υπό κρίση υπόθεση παραβάσεως κράτους μέλους.

17 Πρέπει, στη συνέχεια, να παρατηρηθεί ότι, με το από 31 Μαρτίου 1982 έγγραφό του Φ 5.3/42, το Υπουργείο Βιομηχανίας και Ενέργειας ζήτησε από την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος να απαιτεί, προκειμένου για τη δανειοδότηση της αγοράς εισαγομένων φυγοκεντρικών διαχωριστήρων και decanters για τον εξοπλισμό ελαιουργείων, βεβαίωση του Υπουργείου περί μη κατασκευής των εν λόγω μηχανημάτων από την εγχώρια βιομηχανία. Μολονότι το έγγραφο αυτό παραπέμπει στην καταργηθείσα απόφαση 749/70 και είναι, κατά την ελληνική κυβέρνηση, ανίσχυρο, το γεγονός και μόνο ότι η Αγροτική Τράπεζα το διένειμε, με την εγκύκλιό της 96/82, στις υπηρεσίες της και τους ζήτησε να το εφαρμόζουν αρκεί για να διαπιστωθεί ότι το υπουργικό έγγραφο δημιούργησε μια κατάσταση διφορούμενη και αβέβαιη, εις βάρος των εισαγομένων μηχανημάτων. Στην κατάσταση αυτή τέθηκε τέρμα μόνο με το από 23 Σεπτεμβρίου 1984 έγγραφο του Υπουργείου, περί ανακλήσεως του εν λόγω εγγράφου, και με την εγκύκλιο 238 της Αγροτικής Τράπεζας της 24ης Σεπτεμβρίου 1984, περί καταργήσεως της εγκυκλίου 96/82. Η κατάσταση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά, αυτή καθαυτή, μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 30. Πρέπει, επομένως, να αναγνωριστεί η ύπαρξη παραβάσεως ως προς τα μηχανήματα που μνημονεύονται στο υπουργικό έγγραφο για τη χρονική περίοδο που περιλαμβάνεται μεταξύ της διαβιβάσεώς της στην Τράπεζα και της ανακλήσεώς της.

18 Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις για να θεμελιώσει τον ισχυρισμό ότι το εν λόγω υπουργικό έγγραφο αποτελεί ένα μόνο παράδειγμα μιας γενικής πολιτικής της ελληνικής κυβέρνησης, που αποσκοπεί στην παροχή ευνοϊκότερων όρων για την αγορά ελληνικών γεωργικών μηχανών από ό,τι για την αγορά μηχανών της ίδιας φύσεως που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, και μάλιστα ότι η πολιτική αυτή συνεχίστηκε και μετά την ανάκληση του υπουργικού εγγράφου.

19 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 5 της Συνθήκης, πρέπει να τονιστεί ότι η διάταξη αυτή επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διευκολύνουν την εκτέλεση της αποστολής, που έχει ανατεθεί στην Επιτροπή με το άρθρο 155, πρώτη περίπτωση, της Συνθήκης, του καθήκοντος δηλαδή να μεριμνά για την εφαρμογή της Συνθήκης και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται, επομένως, να συνεργάζονται καλοπίστως σε κάθε έρευνα που αναλαμβάνει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 169 και να της παρέχουν κάθε πληροφορία που ζητεί για το σκοπό της έρευνας αυτής. Στην υπό κρίση περίπτωση, πρέπει σχετικώς να γίνει δεκτό ότι κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία εμφανίστηκαν παρεξηγήσεις, μερικές από τις οποίες θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν η ελληνική κυβέρνηση είχε παράσχει περισσότερες πληροφορίες στην Επιτροπή.

20 Ωστόσο, παραμένει γεγονός ότι η Επιτροπή οφείλει, όταν ασκεί προσφυγή λόγω παραβάσεως του άρθρου 5, να διευκρινίζει τις ενέργειες ή παραλείψεις που στοιχειοθετούν, κατά τη γνώμη της, την παράβαση αυτή. Κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι αιτιάσεις της αφορούν την παράλειψη της ελληνικής κυβέρνησης να της κοινοποιήσει το κείμενο των διατάξεων που διέπουν τους όρους δανειοδοτήσεως για αγορά άλλων γεωργικών μηχανών εκτός εκείνων, στις οποίες αναφέρεται το προαναφερθέν έγγραφο Φ 5.3/42. Λαμβανομένης, όμως, υπόψη της διαβεβαίωσης της κυβέρνησης αυτής ότι είχαν παύσει τότε να υφίστανται άλλοι κανόνες που να ευνοούν τα ελληνικά γεωργικά μηχανήματα σε σχέση προς τα εισαγόμενα μηχανήματα από άλλα κράτη μέλη, πλην ακριβώς του προαναφερθέντος εγγράφου, το γεγονός ότι δεν δόθηκε συνέχεια στις αιτήσεις της Επιτροπής να της δοθεί το κείμενο των εν λόγω κανόνων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει προς το άρθρο 5 της Συνθήκης. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε άλλα πραγματικά στοιχεία ικανά να στοιχειοθετήσουν οφθαλμοφανή έλλειψη συνεργασίας εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά το μέρος που στηρίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης.

21 Πρέπει, επομένως, να συναχθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, ανακαλώντας μόλις στις 23 Σεπτεμβρίου 1984 το έγγραφο Φ 5.3/42 του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας, της 31ης Μαρτίου 1982, με το οποίο το τελευταίο καλούσε την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος να μεριμνήσει ώστε οι υπηρεσίες της, για τη δανειοδότηση της αγοράς φυγοκεντρικών διαχωριστήρων και decanters για τον εξοπλισμό ελαιουργείων, να απαιτούν από τους ενδιαφερομένους την προσκόμιση βεβαιώσεως του Υπουργείου περί μη υπάρξεως τέτοιων μηχανημάτων ελληνικής κατασκευής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 35 της Πράξης Προσχωρήσεως. Αντιθέτως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

22 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα, όμως, με την παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Στην υπό κρίση περίπτωση, πρέπει να γίνει χρήση της δυνατότητας αυτής και να ορισθεί ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, ανακαλώντας μόλις στις 23 Σεπτεμβρίου 1984 το έγγραφο Φ 5.3/42 του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας, της 31ης Μαρτίου 1982, με το οποίο το τελευταίο καλούσε την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος να μεριμνήσει ώστε οι υπηρεσίες της, για τη δανειοδότηση της αγοράς φυγοκεντρικών διαχωριστήρων και decanters για τον εξοπλισμό ελαιουργείων, να απαιτούν από τους ενδιαφερομένους την προσκόμιση βεβαιώσεως του Υπουργείου περί μη υπάρξεως τέτοιων μηχανημάτων ελληνικής κατασκευής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 35 της Πράξης Προσχωρήσεως.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Mackenzie Stuart Everling Bahlmann

Koopmans Due Galmot Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας
P. Heim

Ο πρόεδρος
A. J. Mackenzie Stuart